Атомник України

№21 (651) 23 травня 2013 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

АТОМПРОФСПІЛКА УКРАЇНИ: ПРАКТИКА ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ЛАНОК

ПРОФСПІЛКОВИЙ ОПЛОТ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ АЕС — ПЕРВИНКА І ЇЇ ЛІДЕР, ВІДКРИТІ ДЛЯ ЛЮДЕЙ І НОВИХ ІДЕЙ

Михайло Володимирович Гук більше одинадцяти років очолює первинну профспілкову організацію ВП «Хмельницька АЕС», яка налічує тепер близько 5,9 тис. осіб. Це вже третя каденція, справді, солідний багаж за плечима як голови профкому і в системі Атомпрофспілки України. За цей час, як твердять чимало його колег, соратників, Михайло Гук не розгубив властивих йому рис енергійного, непосидючого, принципового в обстоюванні власної позиції, уважного, співчутливого у стосунках з людьми й відповідального профлідера. Багато хто відзначає його добру ауру, гумор, гармонійну зовні та внутрішньо натуру.

Беззаперечно, більшість на перше місце ставить професійне вміння Михайла Володимировича навіть у складних ситуаціях захищати соціальну справедливість і честь кожного з працівників підприємства, сприяти поліпшенню життя їхніх родин.

Профком на партнерських засадах з адміністрацією ВП ХАЕС створює потрібні умови для відновлення трудового і фізичного тонусу працівників, реалізації їхнього творчого потенціалу. Особлива увага приділяється працюючій молоді, яка є повноправним членом профспілкової спільноти, ініціатором багатьох корисних заходів і починань.

Хмельницька АЕС — єдина серед атомних електростанцій держави, де культурно-спортивний комплекс «Енергетик» і дитячо-юнацька спортивна школа перебувають у підпорядкуванні первинної профспілкової організації, що дає свої позитивні результати. Тут є всі умови для занять фізкультурою і спортом — діють 68 реабілітаційно-оздоровчих груп та 9 спортивних секцій. За 16 років існування ДП НАЕК «Енергоатом» 11 спортсменам присвоєно звання «Заслужений майстер спорту України», 10 із них — вихованці спортклубу і колективу КДЮСШ. Гордістю ХАЕС є чемпіонки Олімпіади у Пекіні фехтувальниці Галина Пундик і Ольга Жовнір, багаторазові чемпіони і призери світу та Європи самбісти Руслан Задворний, Юрій Пилипчук, Дмитро Бабійчук, Іван Васильчук, блискучі міжнародні досягнення мають атлети з пауерліфтингу, боксери... Про діяльність колективу фізичної культури первинної профорганізації ХАЕС, його спортивні досягнення і добрі справи докладно розповідається у книзі-буклеті, присвяченій 15-річчю заснування Компанії.

— Утім, відомо, що був період, Михайле Володимировичу, коли б не Ви, то сьогодні ми говорили б про ці профспілкові унікальні спортивні об'єкти, де зайнято майже 70 працівників, у минулому часі. Це відбувалося за рік з лишком після того, як Вас обрали головою профкому. Але спершу не можу не запитати, як саме зробили Ви свій профспілковий вибір?

— Я залишився у профспілці дуже несподівано — завдяки санаторно-оздоровчому комплексу, «Гілея», що на Херсонщині, де у 1999 році були започатковані виїзні профспілкові семінари-навчання. У 2001 році як голова профспілкової організації електроцеху ХАЕС я подав документи на заочне навчання до Київського політеху, щоб, за порадою начальника цеху, мати профільну «кар'єрну» освіту, бо «у мене була хоч і фізико-технічна, але педогогічна вища освіта». Після цього невдовзі намічалася поїздка в «Гілею», причому заїзд уперше був масовим. Наповнений профпрацівниками й активом автобус з ХАЕС також вирушав сюди. Поїхав і я зі своїми колегами, з головами цехкомів станції, які тоді майже один одного не знали. Але там, упродовж тижня, ми досить тісно, неформально, спілкувалися, багато дізнавалися один про одного. І коли поверталися назад, багато односпілчан «гарно відгукувалися про Гука».

У вересні був цей семінар-навчання, а в березні 2002 року мене вже обирають головою профкому ХАЕС. Усі дивувались, як можна було, працюючи п'ять років на станції, з 1997 року, здобути таку довіру людей. Знаєте, свої ці перші вибори я виграв з перевагою у три голоси, на другій конференції було чотири претенденти на посаду голови профкому. А на останній конференції, 2012 року, в якій брало участь понад 430 делегатів, зал був максимально заповнений, не було жодної альтернативної кандидатури на посаду голови, і проголосували всі одноголосно.

Отакий раптовий поворот долі зробила «Гілея», де мене «розпізнав» профколектив і актив, люди, з якими ближче тут познайомився і з якими досі працюю як голова профкому. І більшість із яких, справді, щиро люблю, поважаю як родину.

— А є проблемні односпілчани? Як у Вас складаються з ними стосунки?

— У мене практично нормальні стосунки з усіма. Є проблемні люди по життю, але у мене з ними проблем немає. Я поводжу себе так, щоб це подобалося людям, ставлюся до них так, як хотів би, щоб вони ставилися до мене. Навіть якщо я комусь сьогодні не подобаюся, то вони мені про це не кажуть, а на минулій звітно-виборній конференції не було подано жодного голосу проти чи утримався.

Знаєте, до мене у кабінет може завжди зайти будь-який працівник. «Ви бачите, де я знаходжусь — це «бита дорога» всієї ХАЕС у їдальню і назад. Профком доступний для працівників, бо розміщений безпосередньо на станції, і двері його завжди відкриті».

— У цьому я переконався і сам, Михайле Володимировичу. А відкриті двері профкому — то є ознака відкритості душі його господаря. Як працює профком, цехкоми?

— Профком налічує 15 осіб, із яких голова і його заступник — це штатні працівники. Кожен член профкому очолює одну із 15 комісій, за певним напрямом роботи, регулярно звітує про її виконання. Далі у нас є більш як 30 цехових комітетів і понад 110 профгруп. Щотижня, у понеділок, ми формуємо порядок денний засідання профспілкового комітету. Тобто всі структурні підрозділи подають питання, які потребують саме розгляду, погодження профкомом, а не головою власноручно. У вівторок, о 12.00, проводимо засідання профкому, на яких тут часті гості — генеральний директор, його заступник з економіки, з кадрів і соціальних питань, головний інженер, інші представники адміністрації, керівники служб і відділів станції, за потреби. Цього ж дня приймаються відповідні рішення, а в середу, о 15.00, збираються всі голови цехкомів, для кожного з яких відповідно до порядку денного такого засідання ми готуємо спеціальну «інформатичку». Тут йдеться про тематику обговорення питань на вчорашньому засіданні профкому й ухвалені рішення по ним, додатково вміщуються інші актуальні повідомлення, матеріали.

На вимогу профкому, вже історично склалося, кожен структурний підрозділ має дошку оголошень — загальну, з «куточком профспілкової інформації», або суто профспілкову. Відповідно до цього голови цехкомів, отримавши на засіданні певну інформацію, відразу унаочнюють її на таких стендах. У четвер проводяться засідання цехових комітетів за участю представників усіх дільниць конкретного підрозділу, де голова цехкому «наживо» розповідає про рішення, прийняті профкомом, за потреби ксерокопіює їм «інформатичку» і повідомляє їм про якісь виниклі новини. А в п'ятницю, у свою чергу, ця інформація доводиться до кожного звичайного спілчанина, члена низової профспілкової ланки. Ось так проходить профспілковий тиждень на ХАЕС, а з наступного понеділка — аналогічні дії, новинарна інформація, послідовна, методична робота. Додам, що на всіх засіданнях профкому, за дорученням «соціального» заступника генерального директора Віктора Андрійовича Демидюка, у нас завжди присутній начальник відділу соціального розвитку ХАЕС Сергій Олександрович Ільющенков, найбільш близької до нас у людському вимірі служби.

У невеликому коридорі профкому, як бачите, оприлюднена інформація про станційну осібну чергу на житло, доброчинну, точніше, сердечну шефську діяльність ХАЕС, річний кошторис на соціальний розвиток за напрямами діяльності і відомості про заробітну плату працівників за попередній місяць. Принагідно зазначу, що вперше ВП ХАЕС, всі атомні станції країни, дійшли показника оцінки ефективності соціальної політики підприємства — рівня доходів працівників, який тривалий час здавався недосяжним. Люди часто говорили, якби ж ми досягли зарплати у тисячу доларів. Сьогодні середньомісячний заробіток промислово-виробничого персоналу дорівнює близько 8,8 тис. грн. Звичайно, він складається з того, що хтось отримує значно більшу суму, а хтось дещо меншу. Але жодна людина у нас не позбавлена можливості мати більшу зарплату — підвищувати свій освітній рівень, складати кваліфікаційні іспити, постійно самонавчатися, професійно зростати...

Я починав свою трудову біографію на ХАЕС зі слюсаря з ремонту генератора електродвигунів, то напарник з моєї бригади, слюсар також, Василь Володимирович Панасюк сьогодні успішно очолює ту дільницю, де ми водночас стали працювати. Отже, у кожного є свій потенціал і бажання вдосконалюватися на роботі. Тому середня зарплата, зрозуміло, для таких людей є значно вищою.

— Ви вмієте бачити проблему, опублічнювати її, працювати на перспективу. Знаю, що з Вашої подачі було вирішено питання про аварійні групи і бригади.

— Я його «штовхав» на всіх трудових конференціях НАЕК і, зрештою, ми його «добили». Тепер уже почали на всіх АЕС «аварійникам» 3% від їх посадових окладів доплачувати, за потенційний ризик у роботі. Сьогодні бажаючих бути включеним у такі групи і бригади, хоч відбавляй. Але нещодавно у себе ми побачили і таку проблему, коли слюсар VI розряду виконує обов'язки майстра, бо він атестований на його посаду, а майстер перебуває у відпустці чи на «лікарняному» — робітнику перестають доплачувати, хоча він є і залишається членом аварійної групи. На засіданні профкому ми змусили адміністрацію пристати на нашу пропозицію, через звичайні у таких випадках процедури — ведемо переговори, листи направляємо один одному, і за згоди готуємо спільне рішення. І воно стає додатком до колективного договору по ВП ХАЕС. Тож на сьогодні вирішено, що працівник, який зайнятий на своєму робочому місці і водночас виконує обов'язки тимчасово відсутнього працівника, то все одно за ним зберігається право на отримання доплати 3% зі свого основного окладу. Насправді це було, так би мовити, «копійчане» питання, але ми його закрили. Хоча «зачіпало» воно інтереси близько 10 людей, «аварійників».

— Які ще важливі моменти були у профроботі?

— Десь років сім тому за допомогою профспілкового комітету було створено серйозний прецедент, ми рішуче стали на захист працівника ХАЕС Володимира Л., який отримав професійне захворювання: у нього, машиніста турбінного відділення, сталася втрата слуху. Але ми довели, що «НП» спричинив хронічний зрив із постачання засобів індивідуального захисту.

(Закінчення на 2-й стор.)

АТОМПРОФСПІЛКА УКРАЇНИ: ПРАКТИКА ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ЛАНОК

ПРОФСПІЛКОВИЙ ОПЛОТ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ АЕС — ПЕРВИНКА І ЇЇ ЛІДЕР, ВІДКРИТІ ДЛЯ ЛЮДЕЙ І НОВИХ ІДЕЙ

49-річний профлідер ХАЕС Михайло ГУК сходить «з народом» на Говерлу, долає велосипедні і байкерські маршрути, має азарт і своїм прикладом залучає людей до занять іншими видами відпочинку і спорту. Щоправда, сам, десь років п'ять тому, здійснив, учергове, парашутний стрибок, і не без пригоди. Але це вже інша тема

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Після цього у підрозділі тоді з'явилися ЗІЗ у повному обсязі найменувань. Сьогодні заходиш у турбінне відділення і на видноті «бірюші» — бери, користуйся. Кому потрібно навушники, будь ласка, їх виписують на карточку працівника. Істотно змінився підхід до забезпечення працівників ЗІЗ, іноді спецодяг, правда, запізнюється за строками його видачі.

У зв'язку з профзахворюванням, не з його вини, а ми це документально підтвердили, Володимиру надали роботу озеленювача, а зарплату він отримує ту, яку мають його колеги-турбіністи. І кожне підвищення у них зарплати йому також індексують відповідно.

У нас немало таких прикладів. П'ять років тому ми скасували на ХАЕС, єдиній серед АЕС, атестацію всього інженерно-технічного персоналу, що проводилася тричі на рік і псувала людям нерви, навіть здоров'я. Це не атестація робочих місць, де профком, навпаки, наполягає на її скрупульозній і регулярній організації, як і точному і масовому проведенні кваліфікаційних екзаменів, перевірці правил з техніки безпеки тощо. Так от на засіданнях станційної комісії з вищезгаданої «атестації» окремі працівники навіть втрачали свідомість, доводилося викликати медперсонал… Значною мірою захід переріс у зведення рахунків з боку певних керівників, своєрідні розборки. А додати сюди матеріальні затрати, втрати робочого часу, емоційний стрес, що спонукав багатьох людей іти на «лікарняний»…

Ми детально вивчили законодавчу і нормативно-правову базу, підготували цілий пакет документів і звернулися до президента ДП НАЕК «Енергоатом», який дозволив таку атестацію скасувати, що просто не відповідає чинному законодавству. Там прописано, що атестації підлягають керівники підприємств і їх структурних підрозділів. Оскільки НАЕК є головним підприємством, а АЕС — структурні відокремлені підрозділи, то атестації підлягають керівництво «Енергоатома» та генеральні директори, головні інженери АЕС. З урахуванням усіх законодавчих актів виклали ми все це у нашому протестному зверненні до президента Компанії. Я підготував також п'ять пакетів відповідних документів, зробив ксерокопії і роздав своїм колегам — головам профкомів АЕС на їх розсуд… Правда, адміністрація ХАЕС досі є прихильником атестації як одного із виховних важелів впливу на персонал, але у такому вигляді вона нікому не потрібна.

На продовження теми розмови зазначу, що на засіданнях профактиву, за його підтримки, що є завжди вирішальною, відбувається народження цікавих ідей і їх реалізація. Так, нашим профактивом було зініційоване оте «нервове» питання з корпоратизації Компанії, яке отримало подальший розвиток уже на рівні наших центральних профспілкових органів, виконавчої держвлади й управління.

Свого часу нам удалося створити, через те що був великий відплив атомних кадрів, особливо «оперативників», які їхали в Іран, Китай, Індію і в Росію на АЕС, «зайву» резервну оперативну зміну, що не передбачена певними нормативними документами, але яка забезпечує абсолютно безперебійний кадровий процес, навіть під час непланових «лікарняних», навчань чи відпусток працівників, або якихось інших життєвих ситуацій. Випадки всілякі трапляються, а в нас є запасна зміна оперативного персоналу, що гарантує у будь-який момент потрібну кількість фахівців, і це вже у рамках «Енергоатома» загалом.

Один із серйозних результатів, що ми досягли у 2012 році, — це прийняття рішення про будівництво на території нашого спортивного комплексу за рахунок державних коштів, у форматі «програми розвитку хокею в Україні», критого льодового палацу спорту в м. Нетішин. На мій погляд, це дуже серйозна подія для атомного міста, навіть не всі обласні центри нині мають такі спортивні споруди. А для того, щоб цей важливий об'єкт з'явився у Нетішині, на початку 2012 року перший наш лист був направлений тодішньому віце-прем'єр міністру України Борису Колеснікову. Почалося листування, я пропіарив нашу хокейну команду, яку ми сьогодні утримуємо, також завдяки і допомозі профкому НАЕК «Енергоатом» на чолі з Олексієм Васильовичем Личом. Тож, коли з'явиться льодовий каток, нам ніхто у дитячо-юнацькій спортшколі не заборонить задіяти секцію хокею і дітки почнуть грати у цей чудовий вид спорту. А нашу сьогоднішню «дорослу» хокейну команду ми тримаємо просто з останніх сил, як і гандбольний колектив, до речі, бронзового призера чемпіонату України вищої ліги 2009—2010 років. Тут також є відчутна фінансова підтримка від профкому Компанії, частково також з боку міста й області, бо на базі цієї команди грає збірна Хмельниччини, яка захищає спортивну честь краю і на спартакіадах України. Ми зараз «запустили» свою команду, що грає у першості аматорської ліги з волейболу, плануємо у 2013 року задіяти такий же жіночий колектив. Але заковика, звичайно, для подальшого прогресу — у коштах.

Під егідою профкому, як уже було сказано, перебуває дитяча спортшкола, але ми радо допомагаємо музичній школі міста, бо тут теж навчаються діти, підтримуємо церкву, бо туди знов-таки ходять діти. Тобто ми таким чином завдяки спорту, культурі і релігії виховуємо здорове, нормальне покоління. За підсумками роботи наша КДЮСШ у 2012 році посіла перше місце в Україні, після КДЮСШ м. Київ, яка стала другою. А якби у кожному селі, містечку отак мали б змогу опікуватися дітьми, фінансово забезпечувати їх підготовку на шляху до спортивної майстерності, творчих висот? Сьогодні можна згадати Дениса Смірнова, така собі музична зірочка, яка тут запалилася, завдяки певним зусиллям. Тепер він — перша флейта президентського оркестру. Таких дітей у нас досить багато. Колись ми відправляли Надю Подползіну, батьки її працюють на станції, у сім'ї п'ятеро дітей, на один із молодіжних форумів взяти участь у загальному концерті, де дівчинка на скрипці так зіграла, що Ванесса Мей, відома англійська скрипачка і композитор, «відпочиває», як мені сказали. Потім її з радістю прийняла на навчання консерваторія. На жаль, турбота про дітей від держави ще неналежна, а ми, все що від нас залежить, робили і будемо робити.

До речі, ми обираємо профком за професійною ознакою, коли людина розбирається у певному напрямі діяльності. Ось Степан Григорович Пінчук, колишній директор нашого спорткомплексу, це просто фанат своєї справи як член профкому і голова його профільної комісії. Він у навчально-тренувальному центрі ХАЕС проводить реабілітаційні заняття, оздоровчі вправи для жінок, своєрідні спортивні ігри, організовує і супроводжує поїздки «вихідного дня», найчастіше з оперативним персоналом… Степан на роботі 12 годин, а то й більше працює, бо до нього після зміни щодня хтось навідується — учасники груп здоров'я, зокрема й «оперативники»… Тому профком через спорткомплекс доплачує йому, бо зарплату він отримував за 8-годинний робочий день. До слова, у нашому спорткомплексі введено три роки тому штатну одиницю тренера зі спортивних танців, сюди приходить на заняття і чимало сімейних пар середнього віку, а перші вихованці вже проводять показові виступи. Взагалі, спорткомплекс задовольняє різні уподобання членів профспілки: є басейн, футбольна, баскетбольна секції, настільній теніс, відкрито нещодавно, за ідеєю начальника ЕРП Михайла Ковальчука, секцію зі скелелазіння, яка дуже приваблює багато станційного народу.

Своєрідним індикатором здорового способу життя наших працівників є масові спартакіади ХАЕС і проводяться вони на дуже високому рівні, без перебільшення. Навколо участі у цьому заході завжди здоровий ажіотаж, а нагородження кращих завжди відбувається на «великій» сцені під час святкування Дня енергетика за участю начальників цехів, голів цехкому і фізоргів цехів. Вручають їм кубки за призові місця голова ППО і генеральний директор атомної станції.

Додам іще. Ось запропонував один із слюсарів включити до нашої спартакіади змагання з нардів, обговорили питання на засіданні цехових фізоргів — вони «за». Якось наші запеклі мисливці прийшли до мене з «обуренням», мовляв, ти усім годиш — туристам, спортсменам, самодіяльним артистам, рибалкам-аматорам тощо. Ми хочемо провести змагання між мисливцями. Купив профком недорого машинку для метання тарілок і самих тарілок два ящики, підготували відповідне положення, ознайомили з ним учасників заходу і провели його.

— Бачив Алею трудової слави на території ХАЕС, коли і ким вона задумувалася?

— Це була ідея, висловлена мною у 2003 році, перед пуском 2-го енергоблока у 2004-му. Під номером один відкриває цю галерею славних імен перший генеральний директор, ветеран війни і праці ХАЕС Олексій Іванович Троценко, якому у 2012 році виповнилося 85 років. Він перший володар відзнаки, заснованої за пропозицією профкому, «Почесний працівник ХАЕС». До речі, у розвиток цієї нагороди уже четвертий рік поспіль працівники, до 10 осіб, удостоюються високого звання «Заслужений працівник ХАЕС», подання на яке направляється підрозділами станції впродовж року, а відзначення відбувається до Дня енергетика.

Взагалі, запровадження Алеї мотивувалося тим, що ХАЕС часто називали «найменша АЕС», «наймолодша…». Сьогодні у нас з'явився епітет — «найперспективніша АЕС», з урахуванням того, що у планах на майбутнє станція, дуже віриться, поповниться двома новими енергоблоками. Тому саме на таку перспективу розрахована ця Алея, що весь час зростає новими прізвищами працівників, які є зразком служіння своїй справі, і на прикладі яких виховується майбутня зміна. І коли з'явиться у нас уже контур по периметру ХАЕС із 3-м і 4-м блоками, то є і перспектива продовження увіковічнення шани трудових звитяжців підприємства. Алея з фотографіями таких атомників розташована там, де люди постійно прямують на свої робочі місця і назад, і вона чудово гармонує з довкіллям.

Хотілося б провести ще такий експеримент, хоча генеральний директор ХАЕС Микола Сергійович Панащенко поки що на це не погоджується. Якось на Чорнобильській АЕС я ознайомився з їхнім переліком видів морального стимулювання персоналу, то у них було таке заохочення — фотографія працівника на тлі прапора ЧАЕС з генеральним директором. Ця норма відзначення працівників була прописана у колдоговорі, коли головою профкому ЧАЕС був Олексій Лич.

— На відміну від інших атомних станцій у вас є профспілкова відзнака «Лицар спорту Хмельницкої АЕС»?

— Так, це завдяки голові комісії профкому, величезному ентузіасту фізкультури і спорту Петру Івановичу Чехову, на жаль, його уже немає в живих. Це була якраз його ініціатива, а ще у нас є один генератор ідей Олександр Шустерук, працівник станційної газети «Перспектива», що підключився до реалізації цього задуму. Уже багато років ми у такий спосіб відзначаємо кращих спортсменів ХАЕС, людей, які доклали значних зусиль до розвитку фізкультури і спорту, активно ведуть здоровий спосіб життя. Для членів профспілки там ще є грошове заохочення до нагороди. Цієї відзнаки удостоюються і жителі Нетішина, які діяльно сприяють розвитку спорту у місті.

— Скільки років Ви обираєтеся депутатом міськради і що Ви робите як повпред атомного підприємства у місцевому самоврядуванні?

— Це вже моя друга депутаться каденція у міськраді. Під час першої — очолював бюджетну комісію, зараз як її учасник, бо спочатку така функція утрудняла певною мірою виконання моїх основних профспілкових обов'язків.

Що роблю як депутат для ХАЕС? Звичайно, я обстоюю, голосую, агітую за це інших колег з будь-яких питань, що стосуються діяльності нашої атомної станції. Але сьогодні є й інша сторона медалі, голова профкому ХАЕС не байдужий і до питань життєдіяльності міста Нетішина, соціального захисту та профспілкових проблем учителів, лікарів, держслужбовців… Скажімо, мене непокоїть і невиплата зарплати персоналу ЖКГ, що нині є банкрутом і перебуває у процедурі санації, де маса труднощів. Професійно працюючи тривалий час як профспілковець ХАЕС, я, безумовно, і для людей багатьох міських підприємств та організацій виконую місію гаранта їхньої соціальної захищеності. Мабуть, через те й обирають нетішинці у міську раду, хоча, скажу, агітаційних мітингів я не збираю, жодних піарних заходів з цією метою також не проводжу…

Унікальна ще така ситуація була. Коли на Хмельницькій АЕС запроваджувався, образно кажучи, інститут заступників керівників структурних підрозділів по роботі з персоналом, то більшість людей саме на ці посади було обрано зі складу голів цехових комітетів: Юрій Васильович Шевчук, заступник начальника гідротехнічного цеху, працівники якого продовжують йому довіряти захищати їхні права й інтереси як голові профорганізації цеху; Дмитро Валерійович Міщенко — в енергоремонтному підрозділі також на громадських засадах виконує і функцію голови цехкому, він є членом профкому ХАЕС і ДП НАЕК «Енергоатом» (його інтерв'ю «АУ» найближчим часом буде опубліковано. — **Прим. ред.**); заступник начальника цеху господарського забезпечення Людмила Сергіївна Гуц є членом профкому, донедавна була головою цехкому; Володимир Борисович Рубас — штатний безмінний голова ревізійної комісії профкому став заступником начальника цеху по роботі з персоналом у турбінному цеху.

— Виходить, що первинна профорганізація ХАЕС — своєрідна кузня кадрів для всієї станції?

— Так, коли вводилася вищеназвана посада, то всі розуміли, що на ХАЕС якраз робота профкому з людьми найбільш різнобічна, потужна. Ми не відмежовуємося від жодних виробничих проблем і беремо участь у всіх публічних заходах. Прикметно, що багатьом таким керівним особам цехів ще вдається багато років поєднувати свої обов'язки і функції голови цехової профорганізації, або члена комісії цехкому тощо. Це, скажу, показово для ППО ХАЕС, яка демонструє чітку і дійову структурованість профспілкових кадрів упродовж тривалого періоду.

Повертаюсь до початку найпершого запитання. Факт пам'ятний, як у 2003 році ми утримали свій спорткомплекс і КДЮСШ від передачі їх у комунальну власність міста, Палац культури «не зберегли» ще до обрання головою профкому. Я категорично протистояв спробам тодішньої адміністрації станції і НАЕК «Енергоатом» віддавати ці комплекси на поталу немічного міського «гаманця». Й аргументи були переконливими, але мені сказали, якщо ти про них так печешся, то забирай їх собі. І я це зробив, і оці 10 років ознаменовані тим, що ми довели наш спорт до найкращих показників на рівні держави.

Так само ініціатором збереження енергоремонтних структур у відокремлених підрозділах була саме ХАЕС — перше тривожне звернення було від нас, учасників позачергової конференції трудового колективу, яку ми скликали з цього приводу, запросивши на неї керівників Атомпрофспілки. Далі було винесення ЦК профспілки цих питань на вищий державний рівень, суворий контроль за його вирішенням. Адже у разі реалізації цього «реформаторського» задуму могла постраждати безпека експлуатації АЕС, щодо цього були переконливі аргументи. Тому питання було заморожено і, слава Богу, ремонтні служби на ХАЕС і не тільки успішно майже десять років працюють. Свого часу у такий спосіб намагалися передати місту комунальну мережу ХАЕС, тоді теж були застосовані профспілковим комітетом усі засоби впливу, щоб цього не сталося. І тепер ми розуміємо, що у разі відчуження цих мереж від потужного підприємства, яким є ХАЕС, то вже б давно наше місто і наші працівники, його жителі, сиділи б без води, тепла, без каналізації й інших побутових зручностей. Сьогодні атомна станція своїм коштом ремонтує досить зношені підземні комунікації, чим підтримує доступність тарифів на комунальні послуги. Тобто ми «достукуємося» навіть до «нехарактерних» для нас питань, не замикаємося у своєму профспілковому просторі і часові, а допомагаємо адміністрації ХАЕС глобально і реально оцінювати й реагувати на будь-яку ситуацію. Зважаючи, найперше, на збереження сталого трудового потенціалу колективу станції і з огляду на монопрофільність міста-супутника Нетішина.

Спілкувався Микола ВАРЧИН.
Фото автора і Валерія ВАЛУЄВА

ЧОРНОБИЛЬСЬКА ООП — ПОПУЛЯРИЗАТОР ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ ПРАЦІВНИКІВ

ЗОНА ВІДЧУЖЕННЯ: СПОРТ – НАЙДОСТУПНІШИЙ ВИД ДОЗВІЛЛЯ

15 травня Чорнобильська ООП відсвяткувала 25-річчя з дня створення фізкультурно-оздоровчого комплексу «Дозвілля».

Зона відчуження, особлива територія на мапі України. Специфічна праця людей — а це вахтовий метод роботи в умовах радіаційного напруження, які працюють у відриві від своєї домівки та родин.

Тому одним із основних напрямів роботи профспілкової організації зони відчуження було вирішення питань, які б надавали можливість працівникам працювати повною мірою, не відволікаючись на виробничі та побутові проблеми.

У грудні 1987 року, на спільному засіданні адміністрації та профспілкового комітету ВО «Комбінат», була створена координаційна рада з організації дозвілля працюючих, яку очолив заступник голови профспілкового комітету О.Забірченко.

Організувати роботу спорткомплексу було доручено першому тренеру-вихователю по роботі з персоналом О.Гвоздьову. Кілька місяців пішло на перебудову приміщення колишнього гастроному, яке було виділено під комплекс. Діяльну участь у будівельних роботах взяли працівники РБУ А.Дерновий, С.Заворуєв, А. Дяченко, О.Пурій, які в подальшому стали активними учасниками спортивних заходів. Одночасно адміністрацією та профспілковим комітетом було придбано спортивне обладнання.

28 квітня 1988 року відбулося офіційне відкриття спортивно-оздоровчого клубу «Досуг», трохи пізніше його було перейменовано у ФОК «Дозвілля».

Вагомий внесок в організацію спортивної та оздоровчої роботи зробили господарські та профспілкові керівники — голова профспілкового комітету ВО «Комбінат» В. Махно, заступники голови профкому О.Забірченко і М. Задорожній, а також М. Сєдов — на той час генеральний директор ВО «Комбінат»; В. Холоша — тоді секретар парткому ВО «Комбінат», В.Зубенко, директор ПТтаЕМ.

У травні 1988 року був затверджений склад тренерів-викладачів ФОК «Дозвілля». Першими фахівцями були О.Гвоздьов, В.Шилько та Г.Пиханов. 9 вересня був створений об'єднаний колектив фізичної культури. Головою його призначили М.Жирного.

Перша спартакіада, присвячена Дню енергетика, відбулася у м. Чорнобиль 8—26 грудня 1988 року. Ініціаторами проведення цих змагань виступили колективи фізкультури ВО «Комбінат» та УБ ЧАЕС. Метою їх проведення було залучення працюючих у зоні відчуження до систематичних занять оздоровчою фізичною культурою, організація активного відпочинку через систему масових змагань та оздоровчих заходів, пропаганда здорового способу життя, активне використання засобів фізичної культури та спорту для зняття психоемоційного навантаження у людей, які працюють в умовах зони відчуження.

Відповідно до Положення «Про проведення Спартакіади колективів фізкультури, присвяченої Дню енергетика», змагання проводилися із семи видів спорту, а саме: командні змагання з настільного тенісу, міні-футболу, волейболу та особисті — з шахмат, шашок, гирьового спорту та плавання. У змаганнях взяли участь 339 учасників, які були об'єднані у 16 команд колективів фізкультури підприємств зони відчуження та військових частин. Призові місця вибороли команди БМК-1 УБ ЧАЕС, ЗВПО-3 та СБМ УВС у Київський області. Команда-переможець була нагороджена Кубком та Дипломом, а переможці в особистих змаганнях — цінними подарунками.

Першими призерами першої Спартакіади стали: з настільного тенісу — В.Ориховський, дозиметрист УБ ЧАЕС; В.Купрієнко, майстер СДТУ, та В.Романчук, машиніст ПТтаЕМ; з шахів — В.Баньковський, інженер-технолог ВРП ВО «Комбінат», та ін.

Хід змагань широко висвітлювався на шпальтах газети «Трудова вахта» — друкованого органу парткому, профкому, комітету комсомолу та адміністрації ВО «Комбінат» Мінатоменерго СРСР, головним редактором якої був М.Лябах.

У 1990 році з метою організації вільного часу працівників зони відчуження у спортивному залі школи №1 відкрився фізкультурно-оздоровчий комплекс НВО «Прип'ять».

11 лютого 1991 року створено управління спортивними спорудами профспілкового комітету, до складу якого увійшли ФОК «Дозвілля», фізкультурно-оздоровчий комплекс, плавальний басейн «Лазурний». Директором комплексу був призначений М. Жирний.

24 березня 1992 року, у зв'язку із закриттям плавального басейну «Лазурний» у м. Прип'ять, відбулася реорганізація ФОК «Дозвілля», під час якої було скорочено частину персоналу.

23 червня 1992 року у м. Дніпродзержинськ відбулася установча конференція, на якій і було створено самостійне фізкультурно-спортивне товариство атомників України, яке в подальшому отримало назву «Атом України». Одним із перших до складу фізкультурної організації увійшов колектив фізичної культури «Прип'ять». До президії ФСТ «Атом України» увійшов голова КФК «Прип'ять» В. Шилько. Відтоді спортсмени зони відчуження є постійними учасниками змагань.

Не вщухала і спортивна робота в зоні відчуження. Змагання проводились як у м. Чорнобиль, так і вахтовому селищі Зелений Мис та були присвячені державним і професійним святам, а також пам'яті Героїв Чорнобиля. Під егідою тренерів-викладачів В.Шилька, В. Ріхтера, М.Жирного, В.Осадчего, О.Черних, О.Цапенка, Г.Пиханова, А.Яценка та С. Схабицького проводилися тренування спортсменів-аматорів, змагання з різних видів спорту, а також проводилися спортивні вечори, зустрічі з ветеранами спорту та видатними спортсменами України.

Активну допомогу в організації та проведенні фізкультурно-оздоровчих заходів надавали громадські активісти фізичної культури В.Купрієнко, О. Юденко, Л. Дирилюк, Л.Петрицький, Т. Трифонова, А. Семенова, О. Сяркі, В.Кондратенко та багато інших працівників.

На підприємствах зони відчуження, за допомогою досвідчених тренерів-вихователів, створювалися спортивні куточки для проведення спортивних заходів з шашок, настільного тенісу, атлетичної гімнастики.

Представники КФК «Прип'ять» брали участь у змаганнях, які організовувало ФСТ «Атом України», також у тих, які мали як офіційний, так і благодійний характер. М.Мещеряков брав участь в Одеському супермарафоні і здолав дистанцію у 100 км, тим самим довівши, що учасники ЛНА на ЧАЕС не стоять осторонь спортивного життя в Україні.

Чорнобильська ООП тісно співпрацювала з газетами «Вісник Чорнобиля» та «Атомник України», на сторінках яких постійно висвітлювалися основні спортивні заходи, які проводив КФК «Прип'ять».

У 2003 році КОЦ «Дозвілля» від профспілки був переданий на баланс ДСП «Чорнобильсервіс» і на сьогодні підпорядкований ДСП «Чорнобильський спецкомбінат». Відтак Чорнобильська ООП взяла під прискіпливий контроль стан справ на цій особливій дільниці, а це: збереження фізкультурних кадрів (постійні потуги керівництва ДСП «Чорнобильський спецкомбінат» скоротити штатних фахівців з фізичної реабілітації), забезпечення спортивним інвентарем, організація змагань та інших загальнозонних заходів.

За цей час профспілкова організація, колектив фізичної культури «Прип'ять» провели значну роботу з розвитку фізичної культури і спорту серед працівників підприємств зони відчуження. КФК «Прип'ять» виховав цілу низку спортсменів, які захищали та захищають спортивну честь не тільки підприємств зони відчуження, а й Атомпрофспілки України. У колективі працює чимало вправних спортсменів, а збірні команди зони відчуження — постійні учасники різних турнірів та змагань. Команда з настільного тенісу — багаторазовий чемпіон Спартакіади Атомпрофспілки, а її капітан В. Кондратенко — багаторазовий переможець всеукраїнських ветеранських турнірів. Команда з футзалу — чемпіон та неодноразовий призер профспілкової спартакіади серед ветеранів.

Сьогодні у КФК «Прип'ять» культивуються 8 видів спорту, якими займаються понад 300 працівників підприємств зони відчуження. На майданчиках ФОК «Дозвіл-ля» постійно проводяться турніри з волейболу, футзалу, шахів, настільного тенісу на Кубок ДАЗВ України.

Збірна команда фізкультурної організації «Прип'ять», як і в попередні роки, брала активну участь у XX ювілейній Спартакіаді фізкультурних організацій Атомпрофспілки, а також у міжгалузевій Спартакіаді трудящих промислової сфери та транспорту України.

Команда Чорнобильської ООП у своїй групі стала переможцем у змаганнях з настільного тенісу, шахів та шашок, а також брала участь у окремих турнірах з видів спорту разом з колективами першої групи, до якої входять найчисельніші фізкультурні колективи атомних станцій та виробничих об'єднань. За підсумками змагань КФК «Прип'ять» посів друге місце в змаганнях другої групи та був нагороджений пам'ятним призом і грошовою премією, а найбільш активні учасники відзначені нагородами ЦК Атомпрофспілки та Чорнобильської ООП.

Крім організаційного керівництва, Чорнобильська ООП здійснює і матеріальну підтримку спортсменів-аматорів з організації спортивних змагань, закупівлі витратних матеріалів, спортивного інвентаря, фінансування участі збірної команди підприємств зони відчуження у змаганнях, які проводилися Атомпрофспілкою та ФПУ, та заохочувала активних учасників і переможців спортивних змагань.

Для святкування ювілейної дати до м. Чорнобиль завітали ті, хто сприяв створенню ФОК «Дозвілля», та його перші працівники, а це й М.Сєдов, М. Жирний — сьогодні голова Київської обласної організації ФСТ «Спартак», заслужений працівник фізичної культури та спорту, М.Задорожний. Серед запрошених були присутні В.Мельниченко — генеральний директор ДСП ЦППРВ, В.Махно — заступник начальника ЦОТЗ ДСП «Чорнобильський спецкомбінат», О.Гвоздьов — перший тренер-вихователь ФОК «Дозвілля», заслужений тренер України, В.Шилько — керівник КФК «Прип'ять», М. Меркушев, заступник голови ЦФСК «Атом України», профспілковий актив та спортсмени-аматори зони відчуження.

Під гучні фанфари керівник КОЦ «Дозвілля» Т.Борисенко розпочала урочисті збори. Найперше вона поздоровила присутніх зі святом, побажала здоров'я, щастя та успіхів у роботі. Присутні хвилиною мовчання вшанували пам'ять померлих працівників.

Зі словами привітання виступили В.Махно, О.Гвоздьов, М.Жирний. М.Жирний від імені Київської обласної організації ФСТ «Спартак» нагородив грамотами В. Шилька та КФК «Прип'ять» за заслуги у розвитку фізичної культури та спорту у зоні відчуження.

Від імені ЦФСК «Атом України» членів Чорнобильської ООП та ФОК «Дозвілля» привітав М.Меркушев. Він вручив Чорнобильській ООП Кубок та Диплом за друге місце у другій групі Спартакіади Атомпрофспілки, а також, від імені ЦК Атомпрофспілки, подарував КФК «Прип'ять» комплект форми для гри у футбол.

Від Чорнобильської ООП з вітальною промовою виступив В.Рижук, голова профкому ППО «Чорнобильський спецкомбінат», заступник голови Ради Чорнобильської ООП. Він вручив цінні подарунки засновникам ФОК «Дозвілля». Була оголошена постанова ЦК Атомпрофспілки, якою за вагомий внесок у розвиток фізичної культури та спорту в зоні відчуження ЦК Атомпрофспілки нагородив Відзнакою Атомпрофспілки В.Шилька та Почесною Грамотою О.Гвоздьова, а також за високі спортивні досягнення нагородив грамотами В.Кондратенка та В.Бутильську. Крім того, первинні профспілкові організації підприємств з нагоди 25-річчя від дня заснування ФОК «Дозвілля» придбали для занять фізичною культурою спортивні тренажери.

Своїм рішенням Чорнобильська ООП, за особистий внесок у розвиток фізичної культури та спорту в зоні відчуження, високі спортивні досягнення, заохотила грошовою винагородою спортсменів-аматорів та профспілковий актив, серед яких С. Будянський, Л.Дирилюк, А. Семенова, П.Баришовець, О. Башлай, А.Озорнов, І.Печніков та багато інших.

Своїми сольними виступами учасників урочистих зборів привітали члени гуртка художньої самодіяльності КОЦ «Дозвілля» Л.Мирошніченко, М.Новгородський та Т.Борисенко. Особливе хвилювання викликала пісня у виконанні М.Новгородського «Как молоды мы были».

Закінчився день дружньою вечерею, під час якої продовжувалися спогади ветеранів, звучали щирі вітання від профспілкового активу і з боку спортсменів-аматорів та висловлювалися сподівання, що й у подальшому зона відчуження нарощуватиме свої спортивні досягнення.

Геннадій МИХАЙЛЮК,
провідний експерт
Чорнобильської ООП

ДОЗВІЛЛЯ ПРОФСПІЛКОВОЇ МОЛОДІ: ІНІЦІАТИВА І ТВОРЧІСТЬ

КВК АТОМПРОФСПІЛКИ В ЮЖНОУКРАЇНСЬКУ

Місто-супутник ЮУАЕС для проведення чергового змагання веселих і кмітливих було обрано не випадково — южноукраїнська команда завоювала це право, ставши переможцем торішнього конкурсу

У перший травневий день на головній сцені Палацу культури ВП ЮУАЕС молоді атомники країни змагалися в дотепності та кмітливості. У VIII конкурсі КВК серед організацій молоді Атомпрофспілки взяли участь 10 команд: «Містер і Міс Шмідт» (Східна об'єднана організація профспілок, м. Жовті Води), «Энергодарские борзые» (ВП «Запорізька АЕС» і ВП «Атоменергомаш», м. Енергодар), «Перли з Полісся» (ВП «Рівненська АЕС», м. Кузнецовськ), «Очкарики» (ВП «Хмельницька АЕС», м. Нетішин), «Клініка» (СМСЧ-4, м. Нетішин), «Стомлені зоною» (Чорнобильська об'єднана організація профспілок, м. Славутич), «Ремонту не підлягає» (Южноукраїнська об'єднана організація профспілок, м. Южноукраїнськ), «Амстердам» (Севастопольський національний університет ядерної енергії та промисловості, м. Севастополь), «Ревущие турбины» («Київський науково-дослідний і проектно-конструкторський інститут «Енергопроект», м. Київ), «Energy City» (Чорнобильська АЕС, м. Славутич).

Майбутні суперники: за 5 хвилин до початку конкурсу

За традицією, гра складалася з трьох конкурсних етапів. Уже перший — привітання на тему «Ми відміняємо кінець світу»! — продемонстрував високий рівень команд, їх волю до перемоги і те, що боротьба буде запеклою. Другий етап — «Розминку» — було організовано у формі фотоконкурсу під назвою «Рік після Євро». Командам показали 5 фото, до яких за 30 секунд їм належало придумати свій дотепний коментар. Тут знадобилися уся іскрометність, кмітливість і здатність до експромту молодих та веселих атомників. Завершив змагання СТЕМ на тему «Тринадцять місяців».

Боротьба за перемогу була дуже напруженою. Журі конкурсу буквально до останніх хвилин було складно визначити кращого. Два лідери — южноукраїнська команда «Ремонту не підлягає» та севастопольська «Амстердам», — прийшли до фіналу на рівних. За загальним результатом гри вони набрали однакову кількість очок. Згідно з Положенням про конкурс, у такій ситуації перше місце має бути віддане команді, яка перемогла в «Розминці». Та вперше в історії проведення КВК Атомпрофспілки і в цьому найскладнішому для КВКашників конкурсі Южноукраїнськ і Севастополь теж виступили на рівних. У ситуації, що склалася, було прийнято рішення провести додаткову «Розминку», під час якої дві команди, що претендували на лідерство, відповідали на питання журі та глядачів. У результаті важка, але така бажана перемога дісталася команді «Амстердам» і головний приз конкурсу — ноутбук вирушив до Севастополя. Южноукраїнці на другому місці.

Підбиваючи підсумки веселого і водночас такого напруженого змагання, член журі, голова Організації молоді Атомпрофспілки України, яка традиційно виступає організатором конкурсу КВК, Павло Олещук заявив: «На мою особисту думку, перше місце все ж таки посіли дві команди, оскільки рівень їх підготовки був на голову вищим від інших. На майбутнє ми, швидше за все, відійдемо від традиції дарувати переможцеві ноутбук, а введемо подарунковий сертифікат. Це дозволить при повторенні ситуації, що склалася в Южноукраїнську, розділити призовий фонд між двома командами».

Що стосується третього місця, то за сумою набраних балів до трійки лідерів увійшла також команда «Містер і Міс Шмідт», яка представляла Східний гірничо-збагачувальний комбінат.

Головною метою конкурсу КВК серед організацій молоді Атомпрофспілки є всебічне розкриття інтелектуального та творчого потенціалу молодих працівників підприємств атомної енергетики та промисловості України. Основне завдання змагання веселих і кмітливих — формування позитивного іміджу атомної енергетики та промисловості серед молоді, а також зміцнення дружніх стосунків між організаціями молоді Атомпрофспілки.

Южноукраїнці: вся увага на питання

Переможці — команда СНУЯЕіП

Одинадцятій команді — журі — чи не найважче від усіх

ДП «СхідГЗК»: СПРИЯННЯ ФІЗИЧНОМУ РОЗВИТКУ ДІТЕЙ

Научись плавать!

Вода — целитель и друг человека, если он умеет плавать, и коварный потенциальный враг тех, кто не умеет держаться на воде. Стать ловкими на воде и иметь возможность оздоровления — вот основные задачи, которые уже второй год подряд реализуются в сотрудничестве коммунального учреждения средней общеобразовательной школы № 3 с профильными классами имени Н.Островского и спортивно-оздоровительного комплекса (СОК) ГП «ВостГОК».

Проект сотрудничества включает два года обучения, в течение которых профессиональные тренеры учат учеников уходу за телом, навыкам проведения гигиенических процедур в общественных местах, правилам безопасности на воде, техникам правильного дыхания, а главное — побороть чувство страха перед водой, в частности, страха глубины.

Тренеры-инструкторы, которые работают с детьми, Л. Чернецкая, О. Сологуб во время занятий учат девочек аэробным физическим упражнениям, способствующим увеличению в крови гормона роста, направляют тренировки на активизацию работы вестибулярного аппарата, улучшение чувства равновесия.

Р. Нежура, Е. Буряк с мальчиками отрабатывают стили плавания, тренирующие правильность дыхания и гармонично развивающие все группы мышц. Опытные тренеры всю программу адаптируют под детей и обеспечивают индивидуальный подход к обучению плаванию учащихся с разным уровнем подготовленности и физическими возможностями.

Обучение плаванию проходят ученики 3—4 классов, потому что они быстрее осваивают технику различных стилей плавания. Скорость обучения объясняется высокими темпами прироста всех физических качеств в этом возрасте, высокой двигательной активностью, большой восприимчивостью к новым движениям, интересом к занятиям физическими упражнениями, в частности, плаванием.

Администрация школы и родительская общественность благодарят Андрея Александровича Нежуру, директора СОК комбината, за предоставленную возможность качественно, с наибольшей пользой для школьников реализовать учебную программу по физической культуре, в частности, модуль «Плавание».

В знак благодарности за прекрасные занятия юные пловцы 3—4 классов школы № 3 высадили на территории СОК каштановую аллею.

Ольга АМБРОЗЯК,
заместитель директора СШ № 3.
г. Желтые Воды

ЖИВЕ ПРОФСПІЛКОВА ІНІЦІАТИВА

Турнир памяти председателя

На базе спортивно-оздоровительного комплекса ГП «ВостГОК» состоялся очередной турнир по футзалу, посвященный памяти председателя профкома ремонтно-механического завода П.И.Рощенко.

Петр Иванович был человеком жизнерадостным, энергичным. Очень любил футбол. Всячески поддерживал развитие физкультуры и спорта на заводе. После смерти Петра Ивановича (2008 год), по инициативе профкома ежегодно (уже шестой год подряд) проводится турнир памяти.

В нынешнем году в нем приняли участие три команды: РМЗ, ВООП и управления комбината. Основным критерием для участников был возраст: не моложе 35 лет. Турнир открыл символическим ударом по мячу внук Петра Ивановича — Кирилл.

Победителем соревнований впервые стала команда управления в составе: Дмитрия Мищука, Марюса Лыткина, Виталия Ковтуна, Виталия Иванченко, Евгения Юзленко, Дениса Козель, Виталия Пушкаренко.

Победителям был вручен переходящий кубок, а всем участникам — призы.

Г. ИВАШЕНЦЕВА,
инструктор-методист.

ЗАСТОРОГИ МЕДИКІВ

Как только на рынке появляется молодой картофель, так мамочки и начинают мучиться вопросом: можно ли давать ребенку молодую картошку? Ведь так хочется накормить кроху самым полезным и вкусным!

Специалисты рекомендуют потерпеть. Ведь молодой картофель таит в себе настоящую опасность для здоровья ребенка. Его выращивают, как правило, благодаря ударным дозам удобрений и ускорителей роста. Чтоб больше заработать, картофель стараются вырастить как можно раньше. Поэтому в молодой картошке нитратов больше, чем в прошлогодней. Нитраты, азотистые соединения опасны тем, что в организме человека в процессе преобразования превращаются в вещества, провоцирующие развитие онкозаболеваний.

Большое количество нитратов может вызвать сильнейшее отравление с рвотой и поносом. Что особенно опасно для детей. Кроме того, из-за недостатка солнца и тепла молодой картофель не так уж и полезен, как это принято считать. Ведь в нем недостаточно витаминов.

Как вывести нитраты и сделать молодой картофель хоть немного безопасней? Очень хорошо вымойте клубни. Лучше не варите молодой картофель в мундире, ведь именно в кожуре скапливается наибольшее количество нитратов. Храните молодую картошку только в холоде, так как при невысоких температурах нитраты превращаются в более ядовитые вещества. Если молодой картофель 30—40 минут перед приготовлением подержать в воде, количество нитратов в нем снизится на 20—25%.

Атомник України

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України

Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41 оф. 814, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор Микола ПЕТРИЧЕНКО

Телефон/факс: (044) 496-52-98

E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня

Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор

Редакція листується з читачами лише на сторінках газети

При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію КВ №4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована у ПП «Трейд інформ»: м. Київ, вул. Новозабарська, 2/6.

Тираж 5000

Ціна договірна